

# Budapestre vonatkozó ujságcikkek



Szerző:

Cím: *A mulató Budapest*

Forrás:

*Az Ujság*

Bp  
(Hely)

1919. III/11  
(Idő)

(Köj. v. füz.)

Osztályozás

Tárgy

491

Hely

Idő

"1919"

## A mulató Budapest.

— Saját tudósítónktól. —

Még 1913 nyarán történt egy augusztusvégi esős napon, körülbelül akkor, a midőn az egykori Vilmos császár fejedelmi gesztussal egy Frithjof-szobrot adományozott a norvégeknek. Bukarestben pedig létrejött a megegyezés a bolgárok és románok között. En — az említett augusztusi napon — egy berchtesgadeni szálló halljában a hírhedt „schiebert” táncoltam egy berlini angyallal, a ki azóta férjhez ment egy hamburgi nagykereskedőhöz, de a kit már három hónapra rá otthagytott — egy dán mozisínész kedvéért. A zongorista czinkostársam ihlettel és diszkrétén játszott, de a szállótulajdonos mégis észrevette a puritán német erkölcsök ellen készülő súlyos mefárlatot és rögtön zsendárokka fenyegetőzött.

Vajjon hány népört és zsendárt kellene ma kivezényelni a diszkrétén lefüggönyözött pesti lakásokba, hogy a „schieberné” is sokkal, de sokkal erotikusabb táncot lejtő párokat a közerköles névben valami kijózanító légkörű vidékre internálják? Budapest egész védőrsége kevés volna erre a célra, mert a vendéglátási düh óriási és a házimulatságokon, bálokon, zsurokon — a melyen vakító ingpanczelők kábitó dekolitászok kihívó közelségben tolonganak — a képzeltető legvadabb és a legmerészebb tánc járja. Öt év alatt visszafojtott táncszennvedély tört ki az emberekből, de különösen a sorsüldözött nőkből, a kik most egy szezon alatt akarják kipótolni az éveken át fájdalomosan nélkülözött táncot, flörtöt és végnélküli mámoros, pezsgős mulatozásokat. Nem is esoda hát, ha ilyen lobogó élveznivágyás konjunkturájában még az idősebb családapák is kénytelenek kopasz fővel divatos táncokat tanulni. Egyik belvárosi tánciskola legtehetségesebb növendékét: egy ismert bor-lánczkereskedő és egy kővér tőzsdeügynök, a kik feleségeik és leányaik üszlönz-

sere voltak kénytelenek Terpsichorónak áldozni. Különösen a tőzsdeügynök mutatkozott tanulókonynak, két óra alatt megtanulta a fox-trott összes figuráit.

Jobb társaságokban, különösen a Lipótvárosban, azután a Nagy János-utczában és környékén egymást érik a mulatságok. Mostanában, a megváltozott viszonyokra való tekintettel, arra kéri a vendéglátó családok vendégeiket, hogy a kocsit vagy autót ne várja meg őket a ház előtt. Az estélyeken a two-step, a fox-trott és a mexisz dominálnak, érzélgés „főző” valsezerokre csak a reggeli órákban szokott rákerülni a sor, a mikor már kezdik oltogatni a lámpát... hogy az utczára ne szűrődjék ki világgosság. A nemzeti érzés különben feltámadóban van, mert ismét divatba jött a csárdás és az estélyek menüjén egyre gyakrabban kezd szerepelni a halpaprikás és a turósesusza. Persze sok helyen nem ismernek mértéket a mulatozásokban. Egy belvárosi családnál a reggeli órákban az a bolond ötlete támadt egy gavallérnak, hogy táncoljanak egy órát — harisnyában. Kitérő örömmel szavazták meg ezt a nem mindennapos indítványt. Tünczközben eldugták a cipőket olyan lehetetlen helyekre, hogy egyesek még a kora délelőtti órákban sem találták meg és kölesönként, vagy hazulról elhozott cipőkben támolyogtak haza.

Érdekes tünet, hogy az ugynevezett exkluzív-társaságok is megalkudtak már a demokratikus világgrenddel és már nem alkalmazták a szigorú cenzurát az új emberek befogadásánál. Az öltözék sem olyan fontos manapság, különösen a férfiaknál. Jellemző még az is, hogy nagynevű politikusok, volt miniszterek öreg napjakra most kezdenek járogatni társaságokba — fiatalok közé. Nagy mulatságok folynak még egyes vívótermekben a kora reggeli órákig. Főleg gentry-társaságok szokták itt mula-

tozni. Eppant divatban vannak az álarcos-bálok. A legnépszerűbb férfijelmez a bolsevik-jelmez volt, a mely nem nélkülözötte a puskát, szalagokat és az obligát halálfejet. A szezon legsikerültebb álarcososa egy Frigyes főherceg-jelmez volt, a fején — egészen stilszerűen — egy darab vajjal. Ezt a ritkán látható műtárgyat azonban hamarosan felparozellálták az álarcos-bál szépeit. Nők szempontjából a stratégiai helyzet ezidén már sokkal kedvezőbben alakult. Egy leányra három-négy fiatal ember is jut és így nem esoda, hogy a házassági düh a jobb társaságokban is teljes erővel tombol. Rövid ismerkedés után nyakra-főre jegyezték el egymást a fiatalok. De a tömegismerkedés természetes következménye, hogy sok válás is történt, mert minduntalan új szerelmek lobbantak fel a tapér, vagy ezigányzene muzsikája mellett, a Vouvo-eliquot mámorában, édes, hízlelgő szavak offenzívájában, végnélküli záporában. Nem esoda hát, ha a mulató Budapest moratóriumot rendelt el a farsangra. Ezt a moratóriumot sok helyen nagyon lelkiismeretesen fogják megtartani.